

JILOAN HAMAD

»Stockholm är världens bästa stad«

TEXT TOMMY FAGERBERG • FOTO HASSE FRIDÉN

Den 7 februari kallade Hammarby fotboll till presskonferens. Namnet på nyförvärvet man skulle presentera hade redan läckt ut på diverse digitala forum. Som supporter vågade man ändå inte riktigt tro på det förrän det var officiellt. Jiloan "Jille" Hamad från tyska bundesligalaget 1899 Hoffenheim. En profilvärvning av rang.

★ "Hamad! Killen springer inte, han liksom flyter fram. När han skjuter ser det inte ut som att han behöver ta i. Det kostar liksom inget. Det bara smäller. Vilken lirare!"

Mina anteckningar efter det allsvenska genrepet mot finska Ilves i Tyresö. Förvisso ett svagt och decimerat motstånd efter en tidig utvisning men ändå, han var helt överlägsen alla andra på planen. Som att släppa ut en elev från årskurs 2 att lira med ettorna på rasten i plugget. Ja, ni fattar.

Vi ses nu i hans lägenhet i Hammarby sjöstad. Hans föräldrar och syster med familj är på besök från Örebro. Familjen tar plats framför teven medan vi sätter oss vid matbordet. Bordet är fulldukat med frukt och godsaker. Hans svåger serverar juice och vatten innan vi påbörjar intervjun. Att det finns mycket värme i den här familjen går inte att ta miste på.

Förra hemmamatchen spelades mot AFC Eskilstuna och var då en del i en intensiv matchperiod med tre matcher på sju dagar. Nu är vi åter inne i en vecka med tre matcher.

– Ja, märklig planering det där med det täta matchandet. Först ska vi spela tre matcher på sju

dagar och sedan vänta åtta dagar på nästa match. Jag ser inte logiken. Men å andra sidan vann vi den sista halvleken förra gången med 4–0. Där fick vi ett kvitto på att vår trupp är vältränad. Det visste vi i och för sig redan. Jag tror inte många lag i Allsvenskan är bättre fysiskt förberedda än Hammarby. Fystränare Jimmy Lidberg är en stor tillgång för oss. Det är han verkligen.

Ja, folk säger att du gillar att träna hårt.

– Jag har alltid varit sån, jag minns en nyårs-afton när jag var 15–16 år hemma i Örebro. Alla mina vänner var ute och festade. Det snöade ganska ordentligt så det låg ett par decimeter snö på vägarna. Då drog jag på mig träningskläderna och gick ut och sprang i drivorna. Mitt under tolvslaget när raketer lyste upp hela himlen löpte jag där. Liksom som ett statement. Som för att påminna mig själv om att det inte finns några genvägar om man vill komma någonstans. Det ska gärna vara lite motvind och obekvämt när man gör det också. Medan andra genade tog jag en extra runda. Det gav mig en kick.

– Det kanske inte var det vettigaste rent fysiskt att träna så mycket som jag gjorde men mentalt gjorde det mig superstark. Jag kände att ingenting kunde stoppa mig. När jag kört Coopertestet på tre kilometer med olika föreningar har jag alltid sett det som en sporre att vara nummer ett. Många andra tyckte det var jobbigt medan jag var så väl förberedd att jag visste att jag kunde vinna. Eller jag bara skulle vinna helt enkelt.

»Jag valde Hammarby för få vara med på resan att höja laget till samma nivå som sin publik«

Och vad hände om du kom tvåa?

– Det har aldrig hänt faktiskt. Eller jo förresten, efter korsbandsskadan i Tyskland vann jag inte i början. Men i Sverige har ingen slagit mig. Vad jag minns har ingen ens varit i närheten.

Underbart! Tränar du på egen hand nu också?

– Ja, det gör jag. Jag kör mycket på Coach Nebez Academy på World Class i Odenplan. Nebez har en egen avdelning där.

– Även Hammarbys U19-lag tränar där en gång i veckan. Det är specificerad träning för fotbollsspelare. Han har många olika maskiner för olika ändamål. Under en vanlig träningsvecka finns det alltid någon ledig dag då jag kan åka dit och köra ett pass.

Du pluggar också, va? Du känns som en typiskt sådan spelare.

– (Skratt) Tack för det, men det gör jag faktiskt inte. Men under mina första år i Malmö läste jag in en treårig gymnasielinje på fyra år. Efter knäskadan i Tyskland så hade jag åtta-nio månader med väldigt mycket dötid. Då läste jag på distans. Ett personligt ledarskapsprogram via LMI som är en amerikansk utbildning. Jag lyckades läsa till mig en licens under den tiden.

– Det var skönt att ha något annat att hålla tankarna på under skadeperioden.

Apropå ledarskap kommer jag också att tänka på ditt tidiga engagemang som lagkapten i MFF. Vad var du? 20 år nänting, va?

– Nja, jag var lite äldre. 21–22 ungefär. Men ung var jag hur som helst. Mina ledarskapsuppgifter sitter mer i görandet än smackandet. Du vet, som de där löprundaerna på nyår jag berättade om tidigare. De där grejerna skapar bra energi. Jag springer inte runt och skrek "akta rygg" och slår där på matcherna. Det tycker jag inte man ska behöva på en allsvensk nivå. Där borde man ha koll om det kommer en gubbe i ryggen. Jag tog löpningen som behövdes om en lagkamrat gick bort sig i stället. Sådana saker gör att den spelaren gör det för dig nästa gång. Är du med?

– Nu när jag är några år äldre pratar jag nog mer på planen än jag gjorde då, faktiskt.

Jilao Hamad har ett stort självförtroende men är samtidigt mycket ödmjuk. Han pratar varmt om sina sociala projekt där han åker runt till skolor för att prata med elever. Han vill bidra med positiva bilder och att ungdomar ska våga drömma om en ljus framtid. Under Malmötiden var det på en skola i Rosengård där Olof Persson (idag assisterande tränare i MFF) var lärare. I Stockholm har han bland annat varit i Farsta och gjort samma sak. Vi diskuterar också varför ungarna i förorterna ofta har typ Real Madrid eller Chelsea som favoritlag före allsvenska diton. Jilao tror att han kan påverka på den punkten med sina skolbesök och sociala åtaganden.

Jag frågar honom hur han känner för att bo i Stockholm. Han säger utan minsta tvekan att det är världens bästa stad och att han stormtrivs. Inte minst på grund av det fantastiska välkomnandet av klubben och fansen. Närheten till både tränings- och matchanläggningen samtidigt som Södermalm ligger på bara 10–15 minuters promenads avstånd från lägenheten i Sjöstan. Favoritstället är kurdiska kolgrillen Amida på Folkungagatan dit han går när längtan efter sin mammas matlagning blir för stor.

Jilao Hamad

Född: 6 nov 1990

Bor: Hammarby sjöstad

Familj: Mor, far och 2 systrar

Längd: 173 cm

Vikt: 73 kg

Moderklubb: BK Forward

Kontraktslängd: 2019

Klubbar i karriären:

2006–2008 BK Forward

2008–2013 Malmö FF

2014–2017 1899 Hoffenheim

(Utlånad till Standard Liege) 2015)

2017– Hammarby

Berätta lite om dina intryck från din första tid här i Hammarby.

– Allt blir bara bättre hela tiden. Det känns som att bit för bit faller på plats. Både vad gäller spel och organisation. En av de stora anledningarna till att jag valde Hammarby var för att få vara med på resan och höja laget till samma nivå som sin publik. Jag är övertygad om att vi är på rätt väg. Då är jag också det. Tack! Har du haft kontakt med några MFF-spelare inför mötet på Nya Söderstadion förresten?

– Nej, det har varit så stor omsättning på spelare

Jiloan Hamad är nära att näta mot AFC Eskilstuna.

sedan jag lämnade så det är inte så många kvar där som jag känner faktiskt. Behrang Safari känner jag bäst. Han tog mig under sina vingar när jag kom till Malmö så honom har jag att tacka för mycket. Mackan (Rosenberg) träffade jag i Spanien för inte så längesen. Men sedan är det inte så många fler.

Avslutningsvis, firar du om du gör mål mot Malmö ikväll?

– Det hoppas jag verkligen. Att jag gör mål alltså. Men jag har tänkt på det där med firandet. Alltså vad beträffar det sportsliga och föreningen Malmö FF skulle jag kunna springa tre varv runt planen och fira. Det sportsliga är ju mitt arbete. Fansen är något annat. Så mycket kärlek jag fick av dem under mina 6–7 år i klubben. I med och motgång. Det är på det personliga planet. Sånt glömmar man inte. För dem kommer jag att agera återhållsamt om jag gör mål. Att visa dem min respekt är viktigt för mig.

– Men allt är relativt. Säg att jag gör hattrick och det sista målet betyder 3 poäng på övertid. Då kanske jag sliter av mig tröjan och går helt bananas (Skratt). ■

INSPEL FRÅN LÄHTAREN

Katarina: Har du hört din sång från fansen? "Vi har Hamad, Jiloan Hamad. Jag tror faktiskt inte ni förstår. Han är från Kurdistan. Gör Bajen bäst i stan. För vi har Jiloan Hamad."

– Tyvärr inte. Vilken ära. Smickrande att man tänkt på det redan. Verkligen.

Åsa: Berätta om Eija, hur hon hjälper dig med din utveckling?

– Eija Feodoroff är en tillslagstränare. Hon har studerat det där detaljerat och lär ut exakt hur man ska sätta fötterna och hur man ska träffa bollen för att få den att fladdra dit man vill.

Hannes: Var befinner du dig om två år?

– Alltså, jag har mina drömmar och visioner om en framtida utlandskarriär kvar. Min dröm är att jag hjälpt Hammarby att bli ett topplag i Sverige då. Så att jag både kan lämna och kanske återvända till klubben med högt huvud.

Billy: Vilka spelare i laget klickar du bäst med fotbollsmässigt?

– Med alla på olika sätt. Men med de offensiva spelarna som Kennedy, Junior, Pa och grabbarna har man ofta samma tank. Sedan spelar ju Arnor och jag på samma positioner som vi byter ibland.